

מסורת הש"ס

(6) ע"י מילוקו זכרי וסס
ליתא מחבר וז קלח
בטוסתא לתריהו (7) וקלח
10: מוסה מן: ע"י ע"י
(8) נמליה ג' ע"י ע"י
מח' נכרית טו: ד"ה וזין
שיח' טו: (9) וזין נכרית
טו: (10) וזיל התקן:
11 ועל ג' כסותו כח:
(12) בקלח מח' ונחב:
(13) וזכריה ג'

גהרות הב"ה

(6) ג' תלמי הו וזין
מח' ג' וקס' מיד הכ
הו ל"ה לנאקשי וה
אכרתי מיד הו כמ
שקס' נח' הכ ל"ה
כ"ג:

מוסף רש"י

בין הדרסים אשר
במצולה בין הדרסים
שנל נלל ונכרית חתמי
קלח ומינה י"ג הא
שלה רסם שלה ונכרית
(כ) כ"ה הדר' ונקלח
עמדתו ונכרית ונלל
מטריה' ונכרית ג' ג'
בשביל שלא תלד' לפי
שטותו כן וזין וזין שישו
מזין במקומות אחרות
(ט) ספי שפוחות וזריות
שלא מעלין מחל וזכרין
לחן וזין וזין שלא ליה
לזכין להם וזכרין האם
שלא וזרית מה ונכרית
כ"ה:

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

צג.

תורה אור

- 1. ענה ואמר הא אנה
זהו נברין ארבעה שרין
מהלכין בנא נורא וקלח
ל' אחי בון וזיה
ד' רביקא קמ' לבר
אלדף: וניאל ג' כה
2. לך ארין הצדקה ולנו
בשח' הקפ"ס כיום קוה
3. לאיש יהודה וליושבי
ירושלם ולכל ישראל
הקריבים והרדקים בכל
הארצות אשר הדרתם
שם במעלם אשר קעלו
ק: וניאל טו
4. אמרתי אעלה במקור
אחיה בסמניו וזיה ג'
5. שרין באשכולות ונלל
ורח אפר בתפוחים:
שי הדרים טו
6. ראיתי הליכה וזיה
איש רכב על סוס ארס
7. וזיה עמר בין הדרים
אשר במצולה וזכריו
סוסים ארסי שרקים
ולקנים: וזיה א ה
8. איש מלוקח י לו
שמות טו ג'
9. וזיה אמר את הדקה
היא אסתר בת דרו
כי אין לה אב ואם
10. ותערה יפת תאר ונחבת
מראה ונבנות אביה
ואמק לקחה מרובי לו
אחיה: אחר כו
11. וזיה ונרתיך אובש:
יעשהו סו כו
12. שמע נא יהושע
הבן נהרול אהר ורעך
הישיבים לפניך כי אנשי
מופת הקוה כי זנני מביא
אשר עבדי צעזעתי: וזיה
9. פסילי אלהים
תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת
לך מן תושב בו כי
תעבת י' אלהיך וזיה:
וכרסו כו כה
10. בארין מלכא
בנכרנר נפל על
אנפיה ולניאל סג'
11. ונכרית וניאל סו
לנכרית ליה וניאל כ טו
12. וניאל סו כה
אלהי ישראל אל אחאב
כן קלח' ואל עזקיהו
כן מעשיה ונכרית לכס
בשמי שקר דגני נתן
אח' ביד נכריתך:
מלך בכל וזכרין לעיניכ:
יזמיהו כט כה
13. ולקח מהם קללה
לכל גלות יהודה אשר
בבבל לאמר וזכרין י'
בצדקיהו ונכרית אשר
קלם מלך בכל באש:
יזמיהו כט כה
14. יען אשר עשו
נבלה בישראל ונאפו
את נשי רעיהם וזכרין
דבר בשמי שקר אשר
לוא צדיקם ואנכי הידע
ועד נאם י' יזמיהו כט כה
15. וזכרין את יהושע
הבן נהרול עמר לפני
מלך י' והשקן עמר על
ימינו לשטנו: וזכרין ג א
16. ויאמר י' אל השקן
יער י' בך השקן וזכרין
י' בך תבחר בירושלם
ולוא זה אד מלך מאש:
זכרין ג ב
17. ויהושע היה לבש
בגדים צואים ומלך לפני
המלך: וזכרין ג ג
18. ותאמר שש
השרים האלה נתן לי
כי אמר אלי אל תבואו
ריקם אל חמוריה: ג ד

גדולים לדיקים יותר ממלאכי השרת. דברישא חשיב לתלמא דקדיק
ומלאך לנסוף דכתיב ורזיה די רביעאה דמי לבר אלהין: וטפחו
לישראל על פניהם. שהשתחוו לאלים: אזי אמרתי שכל הממר שלי
הוא. שיהיו זהם לדיקים הרבה ולא עלמה כדיו וכו'. ישראל נמשלו
לתמר כלאמרי (טובה דף מה: מה
ממר זה אין לו אלף לב אחד וכו':
והנה איש רוכב על סוס אדום.
זוכריה כתיב: כל העולם כולו ללילה.
מפני שהשתחוו לאלים: וסוף עומד.
העמיד הקב"ה עמו כוכות ההדסים
שנמולה: האומר לאלים חרבי. לנלל
שיוצגת במצולה: חרבי. לשון חרבי
המים (בכאשית ט): שרוקים. לנכרית
ולח"כ נעשו לנכים כשנמלל בלדיקים
נח מעקסו: סוסים חורא מעלי
למלא. מדקאמר שאלום היו רמו
לקללה: ורצנו. חנייה מישאל ועזריה:
לסיק אולו. כשילאו מן הככשן דמו
לא מדכר להו ככולהו כמזי: ענין
פרע מסו. שהיו מסתכלים בהן על
שהיו תמוין בהן: כרוק טכטו.
בלומי רוק שרקו אומות העולם
בישראל שזומרין אלוה מה יש לכם
בלומי נעשו לנכים כשנמלל בלדיקים
והשתחויהם לאלים: סוף אומר זה
חנייה מישאל ועזריה. אלמא חזרו
לזכין אלו השאל כהן גדול: ודניאל
לסיק אולו. כשהושלכו חכירי למוך
כשן האש שלא הושלך עמהם:
למכרס נכרס רבא כטכריל.

למפור ולהוציא נהר ענבריא. ל"ה למכרס נהרס כעורא כהר: לאסוי
כירי דאספספסא. להביא זרע של עשב שהוא מאלל כהמה שלחו
בנכרנר. הכי הוה קיס להו: לאסוי חזירי ממלרים. שלחו כדו
לגדלם לולדות שחזירי מלרים גדולים הם: ופסילי אמר סודום הרופא.
לחכמים שהיו אומרים ניטלה האש
טרפה: וזה אין פרס וחזירה יולאה
ממלרים וכו'. כדו שלל יהיו מזיין
במקומות אחרים ואעפ"כ מיו:
ווערי אייזינסו. ולא העלו על לנס
לפריה ורזיה כני והניחו להוציאן
נלל חמוך האס: בלוספ ענה. שהלך
משס דניאל: דלא לקיים כי פסילי
אלהים שטרפון נלל. דנכרנר
עשאו אלוה כדכתיב ודניאל הוה כרד
והוה ליה פסילי אלהים שהמקלח
הוה היה לזוט עליהם לשורפן לכן
היה ממירא: קליוס. שגלים המהוהכין
נלל: השמישי. השמשי: סלמא.
ונפישו זכותיה: הלל זה אודי. מה
אוד נמך קף הוה נמך: אכני.
הועיל: אקדו. שרפו: מאי טעמא
איעש. יושע דלהני נורא למלניה
דהאי דאהרן איהו לנכרנר דמיה
ענלמא דמיה: שש שערורס.
שש נרעניס (שערורס) משס: וכי
דרכו של נוסו לין שש פלניס.
וזה מן (פלה פ"ח מ"ה) אין פוחמין
לעני בגוון פחות מחלי קב שערורס:
אלא

את העולם כולו לדם כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה נתקרהה דעתו שנאמר 'הוא עומד בין הדרסים
אשר במצולה ואין הדרים אלא צדיקים' שנאמר 'יהי אומן את הדיס ואין מצולה אלא בבל שנאמר 'הוא
לצולה חרבי ונהרותיו אוביש מיד מלאים רוגו נעשים שרוקים ואדומים נעשו לכנים אמר רב פפא שמע מינה
'סוסיא חורא מעלי לחלמא: ורבנן להיכא (אוול) [אזול] אמר רב בעין [הרע] מתו ושמאל אמר ברוק טבעו
ור' יוחנן אמר עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר'
יהושע אומר ברוק טבעו ור"א עלו לא"י ונשאו נשים והולידו בנים וכנות כתנאי ר' אליעזר אומר בעין [הרע] מתו ר'
אתה ורעך היושבים לפניך כי אנשי מופת היוו הם אנשים שנעשה להן מופת הווי אומר זה חנניה
מישאל ועזריה ודניאל להיכן אול אמר רב למיכרא נהרא רבא כמבריא ושמאל אמר לאתויי בירא
דאספספא ור' יוחנן אמר לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים איני דלהתניא 'תודום הרופא אמר אתי
פרה וחזירה ויצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא תלד וזמרי איתיה
בלא דעתיהו ת"ר שלשה היו באותה עצה הקב"ה ודניאל ונכרנר הקב"ה אמר ניזיל דניאל מהכא
דלא לימרו בזכותיה איתנצל ודניאל אמר איזיל מהכא דלא ליקיים כי 'פסילי אלהים תשרפון באש
ונכרנר אמר זייל דניאל מהכא דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא ומניין דסגיד ליה דכתיב 'בארין
מלכא בנכרנר נפל על אנפיהו ולדניאל סגיד וגו': כ"ה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן
קוליה ואל צדקיה בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתיב 'ולוקח מהם קללה לכל גלות יהודה
אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו 'וכאחאב אשר קלם מלך בכל באש אשר שרפם לא נאמר אלא
אשר קלם אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מלמד שעשאן כקליות 'יען אשר עשו נבלה בישראל
וינאפו אמר נשי רעיהם מאי עבוד אזול לגבי ברתיא דנכרנר אחאב אמר לה כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה
וצדקיה אמר כה אמר ה' השמיעי אל אחאב אזלה ואמרה ליה לאכזה אמר לה אלהיהם של אלו שונא
זימה הוא כי אתו לגבך שררינהו לגבאי כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אכזה אמר להו מאן אמר לכוון אמרו
הקדוש ברוך הוא והוא חנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי אסור אמרו ליה אנן נמי נביאי
כותיהו לדידהו לא אמר להו לדין אמר לן אמר להו אנא בעינא דאיבדקיכו כי היכי דברקתינהו לחנניה
מישאל ועזריה אמרו ליה אינון (6) תלתא הוו ואנן תרין אמר להו בחרו לכוון מאן דבעיתו בהדיכו אמרו יהושע
כהן גדול סברי ליתי יהושע דנפיש זכותיה ומגנא עלן אחתינהו שדינהו אינהו איקלו יהושע כהן גדול איחורכי
מאניה שנאמר 'וראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' וגו' וכתיב 'ויאמר ה' אל השמן יעצר ה' כך
וגו' א"ל ידענא דצדיקא את אלא מאי טעמא אהניא כך פורתא נורא חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל
א"ל אינהו תלתא הוו ואנא חד א"ל והא אברהם יחיד הוה התם לא הוו רשעים בהדיה ולא אתיהיב רשותא
לנורא הכא הוו רשעים בהדי ואתיהיב רשותא לנורא היינו דאמרי אינשי תרי אודי יבישי וחד רטיבא אוקדן
יבישי לרטיבא מאי טעמא איענש אמר רב פפא שהיו בניו נושאין נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן
שנאמר 'ויהושע היה לבוש בגדים צואים וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים אלא מלמד שהיו בניו נושאים
נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן אמר רבי תנחום דרש בר קפרא בצפורי מאי דכתיב 'שש השעורים
האלה נתן לי מאי שש השעורים אילימא שש שעורים ממש וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים
אלא